

som et Foretagende, der ikke let kunde ventes gennemført, det er først i det sidste Aar, ja netop i den allersidste Tid, vi have faaet Vished for, at Amerika nu for Alvor vil gennemføre det. Og naar Amerika for Alvor vil det, saa vide vi, at det ogsaa er i Stand dertil, saa er Kanalen en Faktor, man kan regne med. Jeg skal dog forlade dette, og derimod røre lidt nærmere ved Spørgsmaalet om Sukkerkonventionen. Den er netop et meget betydende Moment, der er kommet til, medens denne Sag har ligget her paa vort Bord. Den Dag Beslutningen om at godkende Traktaten blev lagt paa Tingets Bord, blev Sukkerkonventionen i Bryssel underskrevet. Derom sagde nu den højtærede Minister: Ja, den er bleven vedtaget af nogle delegerede, men dermed er den ikke vedtagen af vedkommende Stater. Jeg vil dog sige, at det, at de delegerede ere blevne enige derom, tror jeg nok i Virkeligheden giver ret god Grund til at vente, at den vil blive vedtaget, men hvad der dog betyder noget mere i saa Henseende, er, at England klart og bestemt har udtalt sin Villie, at disse Sukkerpræmier skulle afskaffes. Og det er noget, England kan tvinge igennem; den Dag det dikterer en Kontratold mod Præmien, vil enhver Stat ret hurtigt blive nødt til at afskaffe Præmien; i modsat Fald vilde disse Sukkerpræmier blive en direkte Indbetaling for den Stat, der udbetaler dem, til den engelske Statskasse. Altsaa, der kan højst ytre sig lidt Uvillie til at gaa med, men for Resten lyder det jo fra baade den ene og den anden Stat, baade fra Frankrig, Østrig og Tyskland, at de ere villige til at slutte sig til Konventionen. Saa siger den højtærede Minister, at selv om denne blev vedtagen, kunde ingen sige, at den virkelig betød noget, den vilde ikke kunne hjælpe vore vestindiske Øer, det havde han sagkyndige Udtalelser for. Ja, jeg har nu sagkyndige Udtalelser for lige det modsatte, men jeg skal ikke her uden videre Foranledning komme nærmere ind paa at give de gode Grunde, som disse sagkyndige have for deres Udtalelser, men jeg vil kun pege paa dette ene, at naar England er gaaet til dette Skridt, som betyder en økonomisk Byrde af stor Rækkevidde for de engelske Borgere, saa er det klart, at det har haft en alvorlig Grund dertil, og den er da ogsaa rent og klart udtalt. Det er, fordi det er ad den Vej, og kun ad den Vej, at England kan hjælpe sine vestindiske Øer; netop i den sidste Tid, for ikke mere end 14 Dage siden, fik vi en ren og klar Ud-

talelse derom af den engelske Finansminister. Under den berømte Budgetbehandling, der nys er sluttet derovre, udtalte den engelske Finansminister, at ved Siden af andre Udgifter vilde man ogsaa være nødt til at yde en Støtte i det kommende Aar til de sukkerdyrkende vestindiske Kolonier, og saa føjede han til: „indtil Sukkerpræmierne ere blevne afskaffede gennem den i Bryssel afsluttede Konvention“. Jeg kan ikke sige andet, end at det forekommer mig, at dette har en ganske anden Vægt end baade den højtærede Konseilspræsidents og mine sagkyndiges Udtalelser i og for sig kunne have. I det hele taget kan det vel være saa, at i dette Øjeblik vil en Tilslutning til Amerika for St. Croix og dermed Frigivelsen af Sukkerindførslen til Amerika være en Fordel for Øernes Befolkning, men man maa ikke glemme, at i Forbindelse dermed følger der en fri Indførsel fra Amerika til Øerne, der følger med Nødvendighed en Toldunion, og det vil, som det har vist sig paa Portorico, maaske være tvivlsomt, om det ikke vil paabyrde Befolkningen ad anden Vej saa store Byrder; at Fordelen ved den fri Sukkerindførsel i betydende Grad vil svinde ind. For St. Croix' Vedkommende er det meget muligt, at Tilslutningen til Amerika vil i Øjeblikket bringe Fordel, men for St. Thomas vil det, fordi den faktisk kan betragtes som en Frihavn, være ganske ødelæggende. Sukkerkonventionen, som ganske vist først kommer til at virke om nogle Aar, vil derfor være en ganske anderledes sund og paalidelig Vej til at hjælpe Øerne og hjælpe St. Croix uden derfor at gøre St. Thomas Fortræd. Det var det andet Moment, jeg fremdrog, og hvor jeg har maattet imødegaa nogle Udtalelser af den højtærede Konseilspræsident i det andet Ting; henede kom han kun meget lidt ind paa dette Spørgsmaal. Det tredie Punkt er den Villie, der har vist sig herhjemme til at tage fat derovre paa Foretagender, der kunne hjælpe Øerne, og som i fuldeste Maal kunne styrke den Mening, at vi kunde være vel tjente med, at Traktaten ikke blev ratificeret. Der er her Tale om Oprettelse af en Dampskibslinie mellem Kjøbenhavn og St. Thomas. For Danmark vil det have den store Betydning, at det kan knytte det mellemamerikanske Marked til Østersøen gennem os, ligesom en Del af den østasiatiske Handel nu gaar over os til Østersøen. For St. Thomas vilde det have den samme Betydning, idet det vilde kunne gøre St. Thomas til en Hovedplads netop for Handelen mellem Mellemamerika